किंच नोचेदिति इदंमयाउच्यमानंकर्मपांडवेभ्योराज्यांशप्रदानात्मकंतवनोचेत्संमतमितिशेषः तर्हितवापराधात् कृष्णवर्त्माग्निःकक्षंयथादहतिएवंकृष्णवर्त्माकृष्णएवमार्गइवसुखप्रापकोयस्यसकृष्णवर्त्माऽर्जुनः कुरून्दहेदित्यावृत्त्यायोज्यं ॥ २८ ॥ श्लाघनःआत्मानंकृतार्थंमन्वानःनागाःनगतवानसि ॥ २९ ॥ अनाप्तानांकर्णादीनां आप्तानांविदुरादीनां निग्रहात्दूरीकरणात् ॥ ३० ॥ अवधूतस्तिरस्कृतःअतएव

सत्वांगर्हेभारतानांविरोधादंतोनूनंभवितायंप्रजानां ॥ नोचेदिदंतवकर्मापराधात्कुरून्दहेत्कृष्णवर्त्मेवकक्षं ॥ २८ ॥ त्वमेवैकोजातुपुत्रस्यराजन्वशंगत्वास र्वलोकेनरेंद्र ॥ कामात्मनःश्लाघनोद्यूतकालेनागाःशमंपश्यविपाकमस्य ॥ २९ ॥ अनाप्तानांसंग्रहात्त्वंनरेंद्रतथाप्तानांनिग्रहाच्चैवराजन् ॥ भूमिंस्फीतांदुर्बल त्वादनंतामशक्तस्त्वंरक्षितुंकौरवेय ॥ ३० ॥ अनुज्ञातोरथवेगावधूतःश्रांतोभिपद्येशयनंनृसिंह ॥ प्रातःश्रोतारःकुरवःसभायामजातशत्रोर्वचनंसमेताः ॥ ॥ ३१ ॥ धृतराष्ट्रउवाच अनुज्ञातोस्यावसथंपरेहिप्रपद्यस्वशयनंसूतपुत्र ॥ प्रातःश्रोतारःकुरवःसभायामजातशत्रोर्वचनंत्वयोक्तं ॥ ३२ ॥ इतिश्रीम हाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणिधृतराष्ट्रसंजयसंवादेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तंचेदंसंजययानपर्व ॥ ७ ॥ अतःपरंप्रजागरपर्व वैशंपायन उवाच द्वाःस्थंप्राहमहाप्राज्ञोधृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ विदुरंद्रष्टुमिच्छामितमिहानयमाचिरं ॥ १ ॥ प्रहितोधृतराष्ट्रेणदूतःक्षत्तारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वांमहाराजो महाप्राज्ञदिदृक्षति ॥ २ ॥ एवमुक्तस्तुविदुरःप्राप्यराजनिवेशनं ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्रायद्वाःस्थंमांप्रतिवेदय ॥ ३ ॥ द्वाःस्थउवाच विदुरोयमनुप्राप्तोराजेंद्रतव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छतितेपादौकिंकरोतुप्रशाधिमां ॥ ४ ॥ धृतराष्ट्रउवाच प्रवेशयमहाप्रज्ञंविदुरंदीर्घदर्शिनं ॥ अहंहिविदुरस्यास्यनाकल्पोजातुदर्श ने ॥ ५ ॥ द्वाःस्थउवाच प्रविशांतःपुरंक्षत्तर्महाराजस्यधीमतः ॥ नहितेदर्शनेऽकल्पोजातुराजाब्रवीद्धिमां ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ततःप्रविश्यवि दुरोधृतराष्ट्रनिवेशनं ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यंचिंतयानंनराधिपं ॥ ७ ॥ विदुरोहंमहाप्राज्ञसंप्राप्तस्तवशासनात् ॥ यदिकिंचनकर्तव्यमयमस्मिप्रशाधिमां ॥ ८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच संजयोविदुरप्राप्तोगर्हयित्वाचमांगतः ॥ अजातशत्रोःश्वोवाक्यंसभामध्येसवक्ष्यति ॥ ९ ॥ तस्याद्यकुरुवीरस्यनविज्ञातंवचोमया ॥ तन्मेद हतिगात्राणितदकार्षीत्प्रजागरं ॥ १० ॥ जाग्रतोदह्यमानस्यश्रेयोयदनुपश्यसि ॥ तद्ब्रूहित्वंहिनस्तातधर्मार्थकुशलोह्यसि ॥ ११ ॥

श्रांतः प्रपद्येप्राप्नुयां ॥ ३१ ॥ आवसथंगृहं परेहिगच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ॥ ३२ ॥ इतिउद्योगप० नैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अकल्पोनकिंतुकल्पः समर्थएव सर्वदाविदुरसंदर्शनंममअप्रत्याख्येयमित्यर्थः जातुकदाचित् अथवाकल्पःकल्पनासंशयइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रजागरंनिद्रायाअभावं ॥ १० ॥ ११ ॥

Digitized by Google